

ἀποθνήσκει τὸ $\frac{1}{2}$ τὸ πρῶτον ἔτος, ὑπὲρ τὰ $\frac{1}{2}$ ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔκτου ἔτους, καὶ μόλις τὸ $\frac{1}{2}$ φθάνει τὸ εἰκοστὸν δευτέρον ἔτος. Εἰς δὲ τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος ζῇ μόνον τὸ $\frac{1}{2}$, καὶ εἰς τὸ ἐβδομηκοστὸν τὸ $\frac{1}{10}$. Ὁ δὲ λόγος τῶν γεννωμένων πρὸς τοὺς ζῶντας δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς εἰς τὰς διαφόρους χώρας· διότι εἰς τινὰς μὲν εὐρέθη ὡς 1 πρὸς 22, εἰς ἄλλας δὲ ὡς 1 πρὸς 32, ὥστε ὁ μέσος ὅρος δύναται νὰ ᾖναι ὡς 1 πρὸς 27. Ἐὰν λοιπὸν δεχθῶμεν, ὅτι ζῶσι συγχρόνως ἐπὶ τῆς γῆς 1000 ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, ἔπεται ὅτι γεννῶνται ἐτησίως 37,037,037, καθ' ἑκάστην ἡμέραν 101,471, καθ' ἑκάστην ὥραν 4228, καθ' ἓν πρῶτον λεπτὸν 70, καὶ καθ' ἓν δευτέρον λεπτὸν 1, εἰς δὲ δέκα δευτέρα λεπτά 11 ἄνθρωποι. Εἶναι ὅμως ἐν γένει οἱ γεννώμενοι ἄνθρωποι πάντοτε πλείότεροι τῶν ἀποθνήσκόντων· διότι ἐκ τῶν 30 ἀνθρώπων ἀποθνήσκει ἐτησίως εἷς. Ἀπὸ τὰ 1000 λοιπὸν ἑκατομμύρια ἀποθνήσκουσιν ἐτησίως ὑπὲρ τὰ 33,000,000, εἰς ἑκάστην ἡμέραν ὑπὲρ τὰς 91,000, εἰς ἑκάστην ὥραν σχεδὸν 4000, εἰς ἑκαστὸν πρῶτον λεπτὸν περὶ τοὺς 63, καὶ εἰς πᾶν δευτέρον λεπτὸν εἷς. Ἀλλ' ὅταν εἰς τινὰ χώραν ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀνθρώπων, ὅστις κρέμαται ἀπὸ τὰς προσόδους καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς χώρας, φθάσῃ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν, τότε οἱ ἄνθρωποι, μὴ δυνάμενοι νὰ τραφῶσι, βιάζονται νὰ μεταναστεύσωσιν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἀριθμὸς ὅλων τῶν κατοίκων τῆς Γῆς αὐξήσῃ διὰ τῆς ὑγείας, εἰρήνης καὶ ἀφθονίας, ἀποκαθίσταται πάλιν εἰς τὴν προτέραν τοῦ ἰσοσταθμίου διὰ τοῦ πολέμου, τῆς ἐνδείας, καὶ τῶν ἐπιδημικῶν νόσων.

Εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας τῶν εὐκράτων καὶ κατεφυγμένων ζωνῶν γεννῶνται ἐν γένει περισσότερα ἀρσενικά παρὰ θηλυκά, τοῦτέστι 21 πρὸς 20, ἢ 26 πρὸς 25. Εἰς ἐναντίας ὅμως ἀποθνήσκουσι πλείοτε ἀρσενικά παρὰ θηλυκά, σχεδὸν ὡς 27 πρὸς 26, ὥστε κατὰ τὴν ἡβικὴν ἡλικίαν ὀλίγον μόνον ὑπερέχουσι κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὰ ἀρσενικά. Ἐφεξῆς ὅμως οἱ πόλεμοι, αἱ ἀποδημίαι, αἱ ἐπικίνδυναι ἀσχολίαι καταδαπανῶσι μέγα μέρος τῶν ἀνδρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ γυναῖκες εἶναι κατὰ τὸν ἀριθμὸν πολὺ περισσότεραι ἀπὸ τοὺς ἄνδρας. Ἀλλ' εἰς τὴν διακεκαυμένην ζώνην γεννῶνται περισσότερα θηλυκά παρὰ ἀρσενικά. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ὅσοι δὲν ἐφθασαν ἀκόμη εἰς τὴν ἡβικὴν ἡλικίαν ἔχει λόγον πρὸς ὅλον τὸ πληθὸς τοῦ λαοῦ ὡς 1 πρὸς 3· π. χ. εἰς τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον γεννῶνται ἐτησίως 10,000 παῖδιά, εἶναι περίπου 295,022 κάτοικοι, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι παιδία μὲν μικρότερα τῶν 15 ἐτῶν 93,003, ἡλικιωμένοι δὲ 202,019.

—ΓΕΩΓΡ. ΧΟΡΤΑΚΗ.

ΘΕΜΕΛΙΟΝ πάσης ὀρθῆς παιδείας ὀφείλει νὰ ᾖναι ἡ τῆς μητρικῆς γλώσσης ἀκριβὲς μάθησις· τί λοιπὸν νὰ φρονῶμεν περὶ τῶν ὅσοι προτιμοῦν ν' ἀκούωσι τοὺς υἱοὺς αὐτῶν φελλίζοντας ξενικάς φράσεις, μᾶλλον παρ' ὀρθῶς ὁμιλοῦντας τὴν πάτριον διάλεκτον;

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΩΝ.

Συνέχεια ἀπὸ Σελ. 22.

Γ'. ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΦΟΙΝΙΚΩΝ. ΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΔΩΝ. ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ. ΚΑΡΧΗΔΩΝ. ΟΙ ΔΙ' ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΠΡΩΤΟΙ ΠΛΟΟΙ. ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

ΟΣΟΝ ἐκ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν καὶ τῆς τοποθεσίας ἀπετρέποντο τοῦ ἐμπορίου οἱ Αἰγύπτιοι, τοσοῦτον ἐκ τῶν αὐτῶν περιστάσεων προστρέποντο εἰς αὐτὸ οἱ ΦΟΙΝΙΚΕΣ. Μῆτε δεισιδαιμονίας ἀντικεινωνικάς, μῆτε φαντασίαν ἀλαζονικὴν ἔχοντες περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀνωτέρας ἀξιοτήτος, οἰκειοῦντο μεθ' ὅλων, ὅσους δι' ἐμπορικὰς ἢ ἄλλας ὑποθέσεις ἐλάμβανον αἰτίαν νὰ συναναστραφῶσι. Χώραν οἰκοῦντες μικράν, καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν γονιμωτάτων, μόνον πλουτισμοῦ μέσον εἶχαν τὸ ἐμπόριον. Ἐμπροσθεν αὐτῶν ἐξηπλοῦτο ἡ Ἀχανὴς καὶ ἄπλευστος σχεδὸν Μεσόγειος, προσκαλοῦσα, τρόπον τινά, εἰς στάδιον, ὅπου ἐμελλε νὰ θέρισῃ καρποὺς πλουσιωτάτους ἢ ἐμπορία. Τοσαύτας δὲ κατεπειγούσας ἀφορμὰς ἔχοντες οἱ Τύριοι καὶ Σιδωνιοὶ, οὐδὲν θαῦμα ὅτι ἐδόθησαν εἰς τὸ ἐμπόριον μετὰ ζήλου, ὁ ὁποῖος εἰς βραχὺ καιροῦ διέστημα θαλασσοκράτορας αὐτοὺς κατέστησεν. Αἱ πόλεις αὗται ἐμπορεύοντο κατὰ σχέδιον μᾶλλον ἐκτεταμένον καὶ τολμηρότερον ὁποῖωνδήποτε ἄλλων ἀπὸ τὰς ἀρχαίας. Περιέπλεον εἰς ἅπασαν τὴν Μεσόγειον, τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ὁποίας ἦτο σχεδὸν διόλου ἄγνωστον πρὸ τοῦ καιροῦ αὐτῶν, καὶ ἐξέτασαν τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας καὶ Ἀφρικῆς· πειθάνον ὅτι αὐτοὶ ἀνεκάλυψαν τὴν Ἀγγλίαν· κατὰ δὲ τινὰς κατῳρῶσαν καὶ τὸν περίπλου τῆς Ἀφρικῆς.

Ἐκ τῶν δύο τούτων περιτρήμων πόλεων, Σιδὼν ἦτον ἡ ἀρχαιοτέρα, κτισθεῖσα, ὡς νομίζεται, ὀλίγον μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν ὑπὸ Σιδῶνος, τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ τοῦ Χαναάν. Ἡ δὲ Τύρος, περὶ τὰ εἰκοσιπέντε μίλια πρὸς νότον, ἐκτίσθη περὶ τὸ 1252 π. Χ. ὑπὸ τινος ἀποικίας ἐκ τῆς Σιδῶνος. Ἡ πληρεστάτη ἀφ' ὅσας ἔχομεν περιγραφὰς τοῦ ἐμπορίου τῆς Τύρου εὐρίσκεται εἰς τὸ 27ον κεφάλαιον τοῦ Ἰεζεκιήλ, ὅθεν φαίνεται ὅτι ἐμπορεύετο μετὰ τὴν Ἰουδαίαν, Αἴγυπτον, Περσίαν, Ἑλλάδα, Συρίαν, Βαβυλῶνα, Ἀραβίαν, Ἰσπανίαν, καὶ Ἰνδίαν. Ἐκ τῶν μεταλλείων τῆς Ἰσπανίας ἐπρομηθεύετο πάμπολυ ἀργύριον· τοὺς κατοίκους τῆς χώρας ἐκείνης, τότε ἀγρίους ὄντας, καὶ μὴ γνωρίζοντας τὰ πολῦτιμα μέταλλα, ἔπειθον εὐκόλως οἱ Τύριοι νὰ δίδωσι μεγάλην ἀργυρίου ποσότητα διὰ πράγματα οὐτιδανὰ· οὕτω μεταχειριζόμενοι αὐτοὺς, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ Ἰσπανοὶ, εἰς ὀφειμωτέραν χρόνου περίοδον, τοὺς Μεξικανούς καὶ Περουανούς μετεχειρίσθησαν.

Αἱ πολυάριθμοι ἀποικίαι, τὰς ὁποίας οἱ Φοίνικες κατέστησαν ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν τῆς Μεσογείου καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἐνῷ ἠΐξαναν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς μητροπόλεως, διέδιδαν καὶ εἰς τοὺς ἀπολιτίστους αὐτῶν γείτονας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τὰς τέχνας καὶ τὰς βελτιώσεις τοῦ πολιτισμένου βίου. Τὴν πόλιν τῶν Γαδεΐρων εἰς τὴν Ἰσπανίαν νομίζουν ὅτι ἐθεμελίωσε μία τῶν ἀποικιῶν τούτων 1000 περίπου ἔτη πρὸ Χριστοῦ.

Τῶν Φοινίκων ὁμῶς τὸ ἐμπόριον δὲν περιωρίζετο ὅλως διόλου εἰς τὸ ἐντίμως καὶ νομίμως συναλλάττειν τὰ τῆς χώρας καὶ τῆς βιομηχανίας αὐτῶν προϊόντα μὲ τὰ τῶν ἄλλων ἔθνων. Ἰσχυρὰν ἔχοντες ἀπόδειξιν ὅτι ἐδίδοντο καὶ ποτε εἰς τὴν πειρατείαν· εἰς δὲ τὴν Γραφὴν κατηγοροῦνται ῥητῶς, ὅτι συλλαμβάνοντες τοὺς Ἰσραηλίτας ἐπώλουν αὐτοὺς ὡς ἀνδράποδα εἰς τοὺς Ἕλληνας. Πόρους τοιούτους αἱ Φοινικικαὶ πόλεις ἔχουσαι, καὶ τοῦ κόσμου τὸ ἐμπόριον διευθύνουσαι, δὲν εἶναι παράδοξον ὅτι ὑπερέβησαν ὅλας τὰς ἄλλας κατὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀξιολογότητα καὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν, καὶ ὅτι μάλιστα ἡ Τύρος, ἡ τοποθετημένη ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς θαλάσσης, ἐμπορεύετο μὲ τοὺς λαοὺς ἐκ πολλῶν νήσων.

Οἱ ἸΣΡΑΗΛΙΤΑΙ, ἂν καὶ τῆς χώρας αὐτῶν ἱκανὸν μέρος ἦτο παραθαλάσσιον, φαίνεται ὅτι πρὸ τοῦ Σολομῶντος ὀλίγον ἐδίδοντο εἰς τὸ ἐμπόριον. Ἐπὶ δὲ τῆς εἰρηνικῆς καὶ εὐδαίμονος ἐκείνου βασιλείας, ἦσαν ἐκτεταμέναι καὶ ἀξιόλογοι αἱ ἐμπορικαὶ αὐτῶν πράξεις· καὶ ἀληθῶς, ὁ εἰσαχθεὶς τότε εἰς τὸ βασίλειον πλοῦτος ἔκαμε τὸν Ἰσραὴλ τὸ καύχημα καὶ τὸ θαῦμα τῆς Ἀνατολῆς. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολομῶντος, ὁ τῆς ἐπικρατείας διαμελισμὸς, καὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν αἱ ἀκόλουθοι συμφοραὶ, ἐπέφεραν ἀποτελέσματα ὀλέθρια καὶ ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον, καὶ ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς αὐτῶν πόρους. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωσαφάτ ἐγιναν μὲν προσπάθειαι τινες εἰς ἀναγέννησιν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἐμπορίου, ἀλλ' ἀτυχεῖς κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος. Τω-όντι, ὁ θρησκευτικὸς χαρακτὴρ τῶν Ἰουδαίων, ἡ λατρεία αὐτῶν, πάντῃ διάφορος τὴν φύσιν καὶ τοὺς σκοποὺς ἀπὸ τὴν τῶν περικύκλω ἔθνων, καὶ τὰ περὶ τῶν γειτονευόντων λαῶν ἰδιάζοντα εἰς αὐτοὺς φρονήματα, ταῦτα πάντα μεγάλως ἐμπόδιζαν τὸ νὰ γένωσιν ἐπίσημον ἐμπορικὸν ἔθνος. Μολονότι τὸ ἐμπόριον αὐτῶν ἤκμαζεν εἰς μίαν χρόνου περίοδον, ἀδύνατον ὁμῶς νὰ ταχθῶσι μετὰ τῶν ἔθνων, ὅσα ἐβελτίωσαν τὴν ναυτιλίαν, ἢ ἐξέτειναν τὰς ἀνακαλύψεις.

Ἐνῷ ἡ Τύρος καὶ ἡ Σιδὼν διέτρεχαν τὸ στάδιον τῆς ἐμπορικῆς δόξης, ἀποικία, ὑπ' αὐτῶν θεμελιωθείσα εἰς τὸ βρευνὸν παράλιον τῆς Ἀφρικῆς, ἀνυψοῦτο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὡς θαλάσσιος τοῦ κόσμου δύναμις. Ἡ ἀποικία αὕτη ἦτον ἡ ΚΑΡΧΗΔΩΝ. Οἱ Καρχηδόνιοι, τοὺς Φοίνικας εὐρόντες κατόχους τοῦ μετὰ τῆς Ἰνδίας ἐμπορίου, δὲν ἐξήτησαν ν' ἀρπάσωσι μέρος τι αὐτοῦ, ἀλλὰ διεύθυναν τὴν προσοχὴν, ὡς ἐπιτοπλεῖστον, εἰς τὰς πρὸς δύσιν καὶ ἄρκτον κειμένας χώρας. Τὰς χώ-

ρας ταύτας εἶχαν μὲν ἐπισκεφθῇ οἱ Φοίνικες, καὶ ἀποικίσειν μάλιστα τινάς· ἀλλ' οὐδόλως ἐνῆργουν μετ' αὐτῶν συχνὴν ἢ ἐκτεταμένην συγκοινωνίαν, καὶ ἡ τοποθεσία τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ὀλίγον ἀπέχετο τοῦ σημερινοῦ Τυ-νεζίου, καθίστανε τὰς δυτικὰς χώρας πολὺ μᾶλλον εὐπροσίτους εἰς αὐτὴν παρ' ὅσον ἡμποροῦν νὰ ἦναι εἰς τὴν μητρόπολιν. Τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον διέκρινε τοὺς Φοίνικας, ἐπεκράτει ὅχι ὀλιγώτερον μετὰ τῶν Καρχηδονίων. Ὑπ' αὐτοῦ δὲ φερόμενοι, καὶ θαρρύνόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνώπιον αὐτῶν ἐκτεταμένου καὶ ἐπικερδοῦς ἐμπορίου, ταχέως ἐξέτειναν τὰς θαλασσίους αὐτῶν πράξεις, ἕως οὗ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀφρικῆς ἐγνώρισε τὸνομα, καὶ ἡσθάνθη τὸ κράτος τῆς Καρχηδόνος· ἐνῷ δὲ τὸνομα τῆς Ῥώμης, τῆς μετέπειτα φοβεράς ἀντιζήλου, καὶ τέλος ἀδυσωπῆ-του ἐχθρᾶς τῆς Καρχηδόνος, μόλις ἐγνώριζετο πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἰταλίας, τῆς δευτέρας οἱ στόλοι διέπλεον πᾶσαν θάλασσαν, ὅπου ἐφαίνετο ἐλπίς πλοῦτου διὰ τοῦ ἐμπορίου, ἢ δόξης διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ἀγνώστων χωρῶν. Ἀκόμη καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου πολέμου μετὰ τῶν Ῥώμης καὶ Καρχηδόνος, περὶ τὰ διακόσια ἐξήκοντα τέσσαρα πρὸ Χριστοῦ, μόλις εἶχαν ἀρχίσειν οἱ Ῥωμαῖοι νὰ στρέψωσι τὴν προσοχὴν εἰς θαλασσινὰς πράξεις· πλοῖον δὲ Καρχηδονικόν, κατὰ τύχην ἐκπεσὸν εἰς τὰς αὐτῶν ἀκτὰς, ἐχρημάτισεν ὑπογραμμὸς τῆς κατασκευῆς τῶν νηῶν ἐκείνων, ὅσαι μετέπειτα διεκόμεζαν τοὺς νικηφόρους στρατοὺς εἰς τὸν ὄλεθρον τῆς Καρχηδόνος, μὲ τὰς λέξεις Delenda est Carthago, (Νὰ καταστραφῇ ἡ Καρχηδὼν), εἰς τὰς σημαίας αὐτῶν ἐπιγεγραμμένας.

Οἱ Καρχηδόνιοι φαίνεται ὅτι ἦσαν οἱ πῶτοι τῶν ὅσοι ἔκαμαν ταξείδια μόνον χάριν ἀνακαλύψεως. Αἱ τῶν Φοινίκων ἀνακαλύψεις ἦσαν μὲν πολλαὶ καὶ ἀξιόλογοι· πλὴν ἐγεναν εἰς τὸ διάστημα ἐμπορικῶν ταξειδίων μᾶλλον παρὰ ὑπὸ πλοίων σταλθέντων ἐπίτηδες πρὸς ἀνακάλυψιν. Οἱ Καρχηδόνιοι, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ὅχι μόνον ἐξέτασαν τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀφρικῆς πολὺ ἀκριβέστερον παρ' ὅσον εἶχε πράξει ἄλλος τις πρὸ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ προέβησαν μακρὰν εἰς τὸν Ἀτλαντικόν, καὶ τέλος ἀνεκάλυψαν τὰς Καναρίους νήσους, ἑκατὸν πεντήκοντα μίλια μακρὰν ἀπὸ τὴν πλησιεστέραν ἡπειρωτικὴν ξηρὰν. Ἐκ τῆς διαθέσεως ὁμῶς τοῦ φυλάττειν μυστικὰς τὰς ἑαυτῶν ἀνακαλύψεις, αἱ γεωγραφικαὶ γνώσεις ἐγάθησαν ὡς ἐπιτοπλεῖστον μετὰ τῆς δυναμείας αὐτῶν, ὥστε ὀλίγον ὠφέλησαν τοὺς μεταγενεστέρους.

Τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀνακαλύψεως ἡ πρόοδος μετὰ τῶν ΕΛΛΗΝΩΝ καὶ ΡΩΜΑΙΩΝ, ἂν καὶ ὀλιγώτερον ἴσως λαμπρὰ παρὰ μετὰ τῶν Φοινίκων καὶ Καρχηδονίων, γνωρίζεται ὁμῶς καλῆτερα. Τῆς Ἑλλάδος ἡ τοποθεσία εἶναι ἀρροδιωτάτη πρὸς ἐμπόριον· ἡ μὲν εὐφορία τῆς γῆς ἤθελε παρέχειν ἄριστα εἶδη ἐξαγωγήμα· ἡ δὲ μετὰ τῶν διαφορῶν Ἑλληνίδων νήσων φυσικῶς ὑπάρχουσα συγκοινωνία ἤθελε καθιστάνειν τολμηρότερον καὶ ἐμπειρότερον τὸν ναῦτην, καὶ οὕτω προετοιμάζειν

αὐτὸν διὰ μακρυνώτερα καὶ ἀξιολογώτερα ταξείδια. Πολὺς χρόνος, μ' ὅλα ταῦτα, παρήλθε μετὰ τὴν κατοίκισιν τῆς Ἑλλάδος, πρὶν ἔκταθῇ πολὺ τὸ αὐτῆς ἐμπόριον. Καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἀκόμη τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, τὸν ὁποῖον τάσσει ὁ Ἰσαὰκ Νεύτων εἰς τὸ ἐννεακοσιοστὸν τέταρτον ἔτος πρὸ Χριστοῦ, τόσον ὀλίγην πρόοδον εἶχε κάμειν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ναυτική, ὥστε ὁ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Τρωάδα πλοῦς ἐλογίζετο μεγάλης τόλμης καὶ διαρκοῦς δόξης πρόξενος ἐπιχειρήσεως.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ἔγιναν ἐπιχειρηματίαι θαλασσινοί, οὔτε ἀνέβησαν εἰς ὑψηλὸν βαθμὸν ὡς ἐμπορικὸν ἔθνος, εἰμὴ ἀφοῦ μετεβρῦθμισθῆσαν ἐπὶ τὸ δημοκρατικώτερον αἰ πολιτεΐαι τῶν ἄλλ' ἐκ τῆς περιόδου ταύτης τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία προώδευαν τάχιστα, καὶ ἡ Ἑλλάς κατέστη μετ' ὀλίγον ἀξιόλογον ἐμπορικὸν κράτος. Ἀμφιβάλλεται μὲν ἂν ἡ ἀρχαία Ἑλλάς ἔφθασέ ποτε εἰς τόσον ὑψηλὸν βαθμὸν ναυτικῆς ἐμπειρίας, ὅσον αἱ Φοινικαὶ πόλεις· ἀλλ' αἱ διὰ θαλάσσης νίκαὶ αὐτῆς, προελθοῦσαι μᾶλλον ἀπὸ φυσικὸν πνεῦμα, καὶ τὴν ἐμπροσθεν ὑπὸ τῆς ἐλευθερίας γενναϊότητα, παρ' ἀπὸ τινα ἰδιαιτέρων εἰς τὰ θαλασσινὰ πείραν, ἔκαμαν τὰς ναυμαχίας καὶ τοὺς ναυάρχους αὐτῆς περιφημοτέρους τῶν ὁποιοῦνδήποτε ἄλλου ἀρχαίου ἔθνους. Βεβαίωτατον εἶναι, ὅτι μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις καὶ γεωγραφικαὶ γνώσεις τῶν Ἑλλήνων ἦσαν πολὺ κατώτεραι παρὰ τὰς τῶν Φοινίκων.

Ἀλλὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου τὸ μεγαλεπήβολον καὶ τὰ προτερήματα ἐξωγόννησαν τὴν δραστηριότητα τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀπληστος φιλοδοξία καὶ ὁ τῶν κατακτήσεων σφοδρὸς πόθος ἔφεραν αὐτὸν εἰς πολλὰς πρότερον ἀγνώστους χώρας· οὕτω δὲ ὑπὸ τὴν διευθύνσιν αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες, ἂν καὶ ὑποδεδουλωμένοι, ἐξέτειναν τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις πολὺ ταχύτερον παρ' ἐπὶ τῆς ἔθνης αὐτῶν δόξης. Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν δ' ἐμπόριον ἐχρεώσται οὐκ ὀλίγον εἰς τὸν Ἀλέξανδρον. Ἡ πολιορκία τῆς Τύρου, ἥτις ἐπτὰ μῆνας ἐβράδυνε τὸν νέον δορικτήτορα εἰς τὸ στάδιον τῆς νίκης, ἐδίδαξεν αὐτὸν πόσον ἰσχυρὰ καθιστάνει τὰ ἔθνη τὸ ἐμπόριον· ἀπὸ δὲ τὸ μάθημα τοῦτο δὲν ἤργησε νὰ ὠφεληθῇ. Ἐβλέπεν ὅτι ὑπῆρχαν τόποι εἰς τὴν ἐπικράτειαν αὐτοῦ ἱκανοὶ νὰ γένωσι πᾶν ὅ,τι, καὶ ὑπὲρ πᾶν ὅ,τι ἡ Τύρος ἐστάθη ποτὲ, καὶ δὲν ἐλάνθανεν αὐτὸν ὅτι εἶχε πόρους πολὺ μεγαλητέρους ὧν, ὅσους τὸ ἐμπορεῖον ἐκεῖνο ἠδύνατο νὰ καυχῇθῃ· ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ κτίσῃ πόλιν, ἥτις νὰ ὀνομασθῇ ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἥτις νὰ γένῃ ἡ ἐμπορικὴ πρωτεύουσα τοῦ κόσμου. Εἰς δὲ τὴν ἐκλογὴν τοποθεσίας διὰ τὴν νέαν ταύτην πόλιν ἔδειξεν ὁ Ἀλέξανδρος τὴν ὀρθότητα τῆς κρίσεως καὶ τὴν μεγαλειότητα τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Εἰς χώραν κειμένη ἡ Ἀλεξάνδρεια πλουσίαν τότε καὶ εὐδαίμονα, παρὰ τὰς ἐκβολὰς ποταμοῦ μεγαλοπρεποῦς, εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς ἐμπορικὰς μεγαλοπόλεις προσεγγίζουσα, κατέστη εἰς βραχὺ καιροῦ διάστημα ἡ ἀξιολογώτατη ἐμπορικὴ πόλις τοῦ κόσμου, ἡ καὶ τὸ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὸ τῆς Δύσεως

ἐμπόριον διευθύνουσα· μ' ὅλας δὲ τὰς παραχᾶς, ὅσας ἐπέφερεν ὁ θάνατος τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ μετὰ τῆς Ἰνδίας ἐμπόριον ἐξηκολούσει νὰ ῥέῃ διὰ τῆς ἀπ' αὐτοῦ ὀνομασθείσης πόλεως μέχρι τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦτο δεκαοκτὼ ἑκατονταετηρίδων καὶ ἐπέκεινα ἦτο μία τῶν κυριωτέρων ἐμπορικῶν πόλεων τοῦ κόσμου, ἀκόμη δὲ καὶ τὴν σήμερον ἐνεργεῖται εἰς αὐτὴν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ἐμπόριον· ὀλίγαί τινες πόλεις διετήρησαν τὸν βαθμὸν αὐτῶν ὡς ἐμπορίου ἔδραι τοσοῦτον χρόνον, ὅσον ἡ Ἀλεξάνδρεια.

Ἀνεφέραμεν ἤδη τὴν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου πρόοδον τοῦ ἐμπορίου. Πρὸ τῶν χρόνων αὐτοῦ αἱ πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀρκτον τῆς Περσίας κείμεναι χώραι ἦσαν σχεδὸν διόλου ἀγνωστοὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας· ἀλλὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ νικητικοῦ αὐτοῦ δρόμου λέγεται ὅτι ἐπεσκέφθη τὰ Μαράκανδα (Σαμαρκάνδ), καὶ ἐξέτασεν ὅλον τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Ἀσίας, τὸ κείμενον πρὸς νότον τῆς Ἀντιζαρτήτου Ταρταρίας, καὶ πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰνδοῦ, ὡς καὶ ἱκανὸν μέρος τῆς μετὰ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Γάγγου πλουσίας καὶ ἐκτεταμένης χώρας. Πόσον μακρότερον ἤθελεν ὑπάγειν, ἂν ἐκλιναν οἱ στρατιῶται ν' ἀκολουθῶσι, δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν· ἀλλ' αὐτοὶ, τέλος μὴ βλέποντες τῶν κόπων καὶ τῶν περιπλανήσεων, ἀπεποιήθησαν νὰ προβῶσι περαιτέρω, καὶ ὁ φιλόδοξος κατακτητὴς ἠναγκάσθη νὰ ὑποκλινῇ εἰς τὴν θάλασσαν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ. Φθάσας εἰς τὸν Ἰνδόν, διεύθυνε τὸν Νέαρχον, στρατηγὸν τὸν ὁποῖον μεγάλως ἐνεπιστεύετο, νὰ καταβῇ εἰς τὰς ἐκβολὰς αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, ἐνῶ ὁ ἴδιος προέβαινε διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Περσίαν. Εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἰνδοῦ ἐθέρωσαν οἱ Ἕλληνες μετ' ἐκπλήξεως καὶ φόβου τὴν ἐκεῖ μεγίστην παλίρροιαν τοῦ ὠκεανοῦ. Ἀπέστειλε δὲ τὸν Νέαρχον εἰς τὸν πλοῦν τοῦτον ὁ Ἀλέξανδρος μετ' ἰσχυρῶν νὰ ἴδῃ, ἂν δὲν ἤμποροῦσε ν' ἀνοίχῃ διὰ τοῦ Εὐφράτου δίοδος τοῦ Ἰνδικοῦ ἐμπορίου.

Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατεκερατίσθη ἡ αὐτοκρατορία· ἔπεσε δὲ εἰς τὸν Σέλευκον τὸ μέρος τῆς Ἰνδίας, τὸ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑποταχθέν. Περιοδεῖται τινες πρὸς ἐξέτασιν ἔγιναν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ· ἀλλὰ τὴν ἀξίαν καὶ ὀρθότητα τῶν οὕτω προσγενομένων εἰδήσεων εὐκόλως δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ λεγομένου ὑπὸ τῶν περιηγητῶν, ὅτι δηλ. εὐρίθκαν ἀνθρώπους, τόσον μεγάλα ἔχοντας ὄτα, ὥστε ἠμποροῦν νὰ περιτυλίσσωνται εἰς αὐτὰ, καὶ ὅτι ἴδαν μύρμηκας ἁλωπέκων ἰσομεγέθεις, καταγινομένους εἰς τὸ ἐξορύττειν χρυσόν.

Δὲν φαίνεται ἀνοίκειον ἐνταῦθα νὰ ἀναφέρωμεν ἀνακάλυψιν νεωστὶ γενομένην, ἐξ ἧς ἀναντιρρήτως σχεδὸν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ χῶμα τῆς Ἀμερικῆς ἐπατήθη ὑφ' ἐνὸς τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπηκόων. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εὐρέθη πλησίον εἰς τὴν πόλιν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς Μοντεβίδεον λίθος μετ' ἐξῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς.—'Επὶ Ἀλεξάνδρου, τοῦ Φιλίππου, βασιλέως

Μακεδονίας, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, Πτολεμαῖος—Τὸ λοιπὸν τῆς ἐπιγραφῆς δὲν ἀνεγινώσκετο. Ὁ λίθος οὗτος ἐκάλυπτεν ἀνασκαφὴν, περιέχουσαν δύο ἀρχαιότατα ξίφη, περικεφαλαίαν, ἀσπίδα, καὶ μεγάλους τινὰς πηλίνους ἀμπορεῖς. Ἐπὶ τῆς λαβῆς μιᾶς τῶν μαχαίρων ἦτον ἡ εἰκὼν ἀνθρώπου, ἐπὶ δὲ τῆς περικεφαλαίας ἦσαν γλυφαί, παριστάνουσαι τὸν Ἀχιλλεῖα σύροντα τὸ πτώμα τοῦ Ἑκτορος περὶ τὰ τείχη τῆς Τρώδος. Πιθανὸν ὅτι τρικυμία κατέλαβε τὸν Πτολεμαῖον τοῦτον εἰς τὸν Μέγαν Ὠκεανὸν (ὡς ἐκάλουν οἱ Ἕλληνες τὸν Ἀτλαντικὸν) καὶ ἔρριπεν αὐτὸν εἰς τὰ παράλια τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἡ δὲ σιωπὴ τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων περὶ τοῦ συμβεβηκότος τούτου εὐκόλως ἐξηγείται μὲ τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ζητήσας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐχάθη μετὰ τοῦ πληρώματος, καὶ οὕτω δὲν διεσώθη καμμία τῆς ἀνακαλύψεως αὐτοῦ εἰδήσις.

Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἐν Ἰνδῇ Ἑλληνικῆς δυνάμεως οὐδὲν Εὐρωπαϊκὸν ἔθνος κατέλαβε κτήματα εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, ἐκτὸς πρὸς τὰ τέλη τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος. Ἡ τῶν πολιτικῶν σχέσεων ὁμως μεταβολὴ δὲν ἐπέφερεν οὐσιωδὲς τι ὡς πρὸς τὸ μετὰ τῆς Ἰνδίας ἐμπόριον. Τοῦτο ἐξηκολούθει ἔτι ν' ἀκμάζῃ καὶ ν' αὐξάνῃ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς Ἀλεξανδρείας, ὑφ' ἧς μόνης καὶ κατεῖχετο.

ΠΕΡΙ ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΣ.

Ἡ ΜΕΝ μεμψιμοιρία εἶναι δυσάρεστος διάθεσις τῆς ψυχῆς καὶ ὅλων τῶν γινομένων, ὅπως ἂν γίνωνται. Ὁ δὲ μεμψίμοιρος τοιοῦτος, ὥστε, ἀφοῦ τὸν στεῖλῃ ὁ φίλος μερίδα ἀπὸ συμπόσιον, λέγει πρὸς τὸν κομίσαντα, Ἐλυπήθης τὸν ζωμόν, καὶ ὀλίγον οἶνον, καὶ δὲν μ' ἐκάλεσας εἰς τὸ δεῖπνον; Καὶ ἐνῶ καταφιλεῖται ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἀπὸ ψυχῆς ἀγάπης αὐτῆς. Μένεται δὲ καὶ τὸν Θεὸν, ὅχι διότι ἐβρεξεν, ἀλλὰ διότι ὕστερον. Ἄν δὲ καὶ ὁδὸν συμβῇ νὰ εὕρῃ χρήματα, λέγει, Ἀλλὰ θησαυρὸν δὲν εὕρηκα πώποτε. Καὶ ἂν ἀγοράσῃ δοῦλον καλὸν εἰς ὀλίγην τιμὴν, ἀφοῦ παρεκάλεσε πολλὰ τὸν πωλητὴν, λέγει, Θαυμάζω ἂν εἰς τόσον ὀλίγην τιμὴν ἡγόρατα τόσον καλὸν δοῦλον. Πρὸς δὲ τὸν μετ' αὐτοῦ συγχαίροντα, διότι ἀπέκτησεν υἱόν, λέγει, Ἄν προσθέσης, καὶ ὅτι ἐξημιώθῃ τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας μου, θέλεις εἰπεῖν ἀλήθειαν. Καὶ ἂν εἰς τὸ δικαστήριον κερδίσῃ, λαβὼν ὅλας τὰς ψήφους, μέμφεται τὸν συνήγορον, ὅτι παρέλειψε πολλὰ ἀπὸ τὰ δίκαιά του, καὶ δὲν τὰ ὠμίλησεν. Ἄν δὲ εἰς ἀνάγκην τοῦ προσφέρωσιν οἱ φίλοι χρηματικὴν βοήθειαν, καὶ τὸν συγχαρῇ τις ἐνεκα τούτου, λέγει, Καὶ πῶς; ἐνῶ πρέπει νὰ ἐπιστρέψω πρὸς ἕκαστον τὰ χρήματα, καὶ περιπλέον νὰ εὐγνωμῶ ὡς εὐεργετηθεῖς.—ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ.

Ο ΕΥΤΡΙΣΚΩΝ τὴν ἀλήθειαν, αὐτὴν δὲ μὴ ἀγαπῶν, ὁμοιάζει τὴν νυκτερίδα, ἥτις, ἂν καὶ ὀφθαλμοὺς ἔχῃ νὰ διακρίνῃ ὅτι ὑπάρχει ἥλιος, ἔχει ὁμως ὀφθαλμοὺς τόσον πονηροὺς, ὥστε δὲν εὐφραίνεται εἰς τὸν ἥλιον.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΙ.

ΘΕΛΕΤΕ ὑπογραμμοὺς τινὰς τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος, τὴν ὁποίαν ἐδίδασκεν ὁ Ἰησοῦς; Ἀκούσατε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διηγουμένους τὰ τοῦ βίου του. Θέλω ἀναφέρειν τινὰ ὡς συντείνοντα μάλιστα εἰς τὴν ἡθικὴν, καὶ ὡς ὠφέλιμα εἰς τὴν νεολαίαν.

Φιλονεικία (λέγει ὁ Λουκᾶς) ἐγένετο μετὰ τῶν μαθητῶν, τίς αὐτῶν ἔσεται ὁ μεγαλύτερος; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς· Ὅι βασιλεῖς τῶν ἔθνων κυριεύουσιν αὐτὰ, καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτὰ καλοῦνται εὐεργεταί. Σεῖς δὲ μὴ πράξετε οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακωνῶν. Ὡραῖον μάθημα ἰσότητος! Ἐθνη! Θέλετε νόμους ἰσότητος; δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχητε τούτους γεγραμμένους εἰς χάρτην συνταγματικὸν, ἀλλ' οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ σεῖς αὐτοὶ χρεωστεῖτε ἅπαντες νὰ καθαρίσσητε τὴν καρδίαν ἀπὸ πάσαν φιλαρχίαν, καὶ ὡς ἄρθρον πίστεως νὰ παραδεχθῆτε τὴν ἀπάρνησιν πάσης φιλοπρωτείας· διότι ἐκ τῆς ἀπαρνήσεως τῆς φιλοπρωτείας ἑκάστου μέλους τῆς κοινωνίας παράγεται ἡ γενικὴ ἰσότης.

Ὁ Ἰησοῦς, διηγούνται οἱ Ἀπόστολοι, κατὰ τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, εἰς τὸ χωρίον Γεθσημανί, ἀποσπασθεῖς εἰς λίθου βολὴν, προσήχετο. Προγυρῶν δὲ τὴν ἄραν, καὶ ἦν ἐμελλε νὰ συλληφθῇ, ἤλθεν εἰς τοὺς μαθητὰς του, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ πλησιάζει ὁ παραδιδούς με· ἐλάλει ἔτι, ὅτε ὁ Ἰούδας ἤλθε μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων, καὶ πλησιάσας πρὸς τὸν Ἰησοῦν ἐφίλησεν αὐτόν. Εἰς αὐτὸ τὸ φίλημα, τὸ ὁποῖον ὁ προδότης μαθητῆς ἔθετο σύνθημα τῆς παραδόσεως τοῦ διδασκάλου του, εἰς αὐτὸ τὸ φίλημα τὸ κεντήσαν ἀναμφιβόλως τὴν καρδίαν τοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ τὴν λόγῃν, ἥτις ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐνύζε τὴν πλευράν του, ὁ Ἰησοῦς, ὅλος ἀγαθότης, ὅλος συγχώρησις, λέγει πρὸς τὸν προδότην· Φίλε, διὰ ποῖον ἤλθες;

Ὁ Ἰησοῦς (λέγει ὁ Ἰωάννης) κατὰ τὸ Ἱερὸν ἐδίδασκε τὸν λαόν· τότε οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι φέρουσι πρὸς αὐτὸν γυναῖκα ἐπὶ μοιχεία συλληφθεῖσαν, καὶ λέγουσι· Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς εἰς τὸν νόμον αὐτοῦ διέταξεν αἱ τοιαῦται νὰ λιθοβολῶνται· σὺ τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς, βλέπων τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον τῆς γυναικὸς, πρὸς αὐτοὺς εἶπεν, Ὁ ἀναμάρτητος ἐξ ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῆς βαλέτω. Οἱ λιθοβόλοι, ἐλεγχόμενοι ἀπὸ τὴν συνειδήσιν, ἐξήρχοντο εἰς καθεῖς, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων. Οὕτως ἀπέμεινε πλησίον τῆς γυναικὸς μόνος ὁ Ἰησοῦς, κάτω κύπτων· ἀλλὰ βλέπων τοὺς πάντας φυγόντας· Γυνή, εἶπε, ποῦ εἰσὶν οἱ κατήγοροί σου; κἀνεῖς δὲν σὲ κατακρίνει; Καὶ ἐκείνη ἀπεκρίθη, Κἀνεῖς Κύριε! ἐπανελάβε δὲ ὁ Ἰησοῦς, Οὐδ' ἐγὼ σὲ κατακρίνω· πορεύου, καὶ μὴ πλέον ἀμάρτανε. Σωτηρία ζωῆς μετὰ πόσης μετριοφροσύνης χορηγούμενη! ὁποία γλυκεῖα παραινέσις! ἡ νοθεσία δὲν προσβάλλει τὴν εὐεργεσίαν. Εἰς